

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KOZGÁZDÁSZATI HIRLAP. A debreczeni és vidéki »függetlenségi párt« közlönye.

Megjelen naponkint, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:
Négy hasábjon heti sorát 5 kr.
Nagyobb terjedelmű a többször
hirdetéseket alkalmanként 10 g.
alatti díj a 4. évfolyamig tart.
Helyesdíj minden külföldi beki-
rástért 20 kr.
Hirdetést vagy reklámot megadni
foglalt időpontig sora 50 krajár.
„Nyitár” hon meglenő közle-
mény minden heti sora 30 kr.
Hirdetéseket felvételre a kiadó
hivatalban, KUTASI könyv-
nyomdáskodásban, valamint ZICHNER
MÁN II. köv. iróházában is.
Név nélkül vagy bérmentellel
beküldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratok visszakam
adatnak.

Különlegességek Legolcsóbb árak.
sen Hamburgból. Pontos kiszálgalat.

Minden ára bérmentes. Csomagolás ingyen.
Csonka téka, elegáns csomagolva, 1-ső minör,
Kongó kg. frt 2.60
Csdászár melange „ 4.20

Rum Cuba 4 literes hordó frt 3.30
Jamaika hóm, 4 literes hordó „ 4.20
Csdászár melange, 4 lit. hordó f. 4.70 helyett 4.00

Levendula, új csizk, egy csomag 4 „ 2.40
„ frt 2.70 helyett

Csdászár, új, gyöngy szőva, igon finom „ 2.50
„ 1 kg. hordó „ 4.15
„ 5 kg. „ 1.40
„ 10 kg. „ 2.25
„ 20 kg. „ 4.05
„ 40 kg. „ 7.05

Minden árak, magánlelésektől egybekötött, szá-
mítás. Megrendelések a legelőbb, meg kis helye-
re.

„Nyitár” hon meglenő közle-
mény minden heti sora 30 kr.
Hirdetéseket felvételre a kiadó
hivatalban, KUTASI könyv-
nyomdáskodásban, valamint ZICHNER
MÁN II. köv. iróházában is.
Név nélkül vagy bérmentellel
beküldött levelek nem vétel-
nek figyelembe.
Kéziratok visszakam
adatnak.

Magpostai széküldés, Hamburg.

„RGIT“
FORRAS,
„SELTERS“

„VÓVIZ“
A legkezelebb Triest-Fiumóban
betegedős ellen a

„KUTY L.“
m. ktr. és szerb
k. ntv. ásvány-
víz szállítónál,
Budapest.

„KAK“
RITUNTETÉS
SZERB-
FEJÉRVAR
ezüsterem 1870

„gyeket“
„kül, a legjütá-“
„számítva közvzeteszek.“
„há.“

Szemfényvesztés.

(K. B.) Európa esendes, újra esendes. Még nem régiben háborus hírek járták be a világot, a karok fenyegetőleg emelkedtek fel, a kardokat köszörülték, minden perezhben várták, hogy a dóni kozák megjelen Erdély hegyzoroszaiban s ágyudörgéstől visszhangoznak a Kárpátok. Ma már hivatalos helyről és hirlapokból azt halljuk és olvassuk, hogy a háboru veszélye elvan odávza, a jelenlegi viszonyok közt nincs mitől tartani.

A kedélyek, melyeket hónapokig igazgatóságban tartottak a háborus hírek, megnyugodtak; a német császár jubileumán tartott ünnepek még inkább megerősítették a békébe vetett hitet. Itt-ott ugyan még most is mutatkoznak felhők a láthatáron, de azért remélhető, hogy az égbolt tisztá derijét nem fogja elhomályosítani a lőporfüst.

Most már, mintán a béke-hírek egymást követik, visszatekintve a legközelebb lefolyt háboru-szagu idősakra, lehetetlen el nem mosolyodnunk. Szemfényvesztést követték el velünk szemben, komédiát játszottak velünk, a nagy világ hagyta magát megalatni, természetes tehát, hogy meg is esaltak.

Mi a háborus híreket eleitől fogva kételkedve fogadtuk. Mert jól tudtuk azt, hogy a hatalmasok érdekei — a népekkel szemben — annyira összefüggnek, hogy kiegyenlíthetetlen viszálynak kell már akkor előállania, hogy ők egymást megáldják. Ily viszály pedig jelenleg sincsen, még ha volna is, kiegyenlítene, tudva azt, hogy csak összetartás által képesek uralni a helyzetet, egymásra támaszkodva szállhatnak szembe az Európában mindinkább terjedő egyeduralom-ellenes törekvésekkel.

Mi volt tehát mégis az ok, hogy Bécsből is szították a háborus híreket s elhittették a közvéleménnyel, hogy Oroszország ellen készülnek élet-halál-harcra? Ha ezt egyenesen nem is nyilatkoztatták ki, legalább sejtetni engedték, itt-ott némi mozgósítást eszközöltek, szó volt arról is, hogy a Kárpátok szorosait megfogják erősíteni, földszézekkal, ágyakkal ellátni. Beszéltek róla, hogy éjjelenként, titkon, katonákat szállítottak Gácsországba, — mindezen titkolódzás és nagy-képűsködés által még inkább elhittették a jámbor világgal, hogy jön a muszka!

Van annak most otthon elég baja, a mint a legközelebbi czár-elleni merényletek megmutatták. Nem ér az most rá arra, hogy a magyar-osztrák birodalmat háborgassa. De meg miért is háborgatná, hisz Ausztria neki mindig hűséges osztrák odó társa volt, a kivel békén megáruhathott egy gyékényen, ha egy kis konczot juttatott neki. Az ilyen szomszédot, mely ellenfélnek veszélyes is lehet, megszokták becsülni, tudva azt, hogy némi csekély engedékenységgel árán szövetsége megnyerhető s szövetségnek, — szorult időben, — nagy hasznát lehet venni.

A hirlapokban, még a kormánykörök-höz közelállókban is, hónapokig folyt a szó az Oroszország ellen vivandó harcokról. Nem alaptalan az a gyanu, hogy e híreket szándékosan szították, hogy az ország népére nyomást gyakoroljanak, hogy ez az orosz-tól való félelemben hozzon újabb és újabb áldozatot a hadsereg részére.

A Henczi-Janszki-ügy, mely a mult nyáron csaknem vihart keltett fel, sokkal élénkebb emlékezetében él t jobban fájt még e nemzetnek, semhogy azt lehetett volna töle remélni, hogy országgyűlése a hadügyi költségvetést, az államnak ezen legnagyobb terhét, készséggel megszavazza. Hogy tehát e tekintetben valami baj ne

forduljon elő, el kellett hitetni a közvéleménnyel, hogy Oroszország ellen kellene a milliók. A szemfényvesztés sikerült is: a magyar nemzet hűségesen meghozta az áldozatot s a magyar országgyűlés csaknem olyan jelenetnek volt színhelye, mint a híres pozsonyi országgyűlés alkalmával, midőn a szoknyás király: Mária-Terézia előtt a karok és rendek, kardjaikat csörgetve kiáltották: **Vitam et sanguinem!** — E kiáltást hatalmas tettek is követték.

Több ízben kifejezést adtunk már azon nézetünknek, melyet a jelen sorokban is fejtegetünk, hogy az a hadügyi czélokra kért és megszavazott 52 millió nem Oroszország ellen fordították (külömben is csekélyeség lenne ily óriási harcra annyi összeg), hanem a kalandor politika tovább folytatására. A Balkán félszigeten előbb-utóbb nagy zavarok lesznek. Hiába tartja magát a bolgár nép oly bátran, az orosz óriás, melynek már Bulgária annyi kellemetlenséget és megaláztatást okozott, előbb-utóbb lefogja tiporni. Arra számítani nem lehet, hogy valami nagy hatalom segítségre menjen Bulgáriának, hisz a népek közönyösebbek annál és jobban féltik sejtát bőrüket, semhogy az ártatlanul megtámadottat védelmezzék.

Bulgária készül az önvédelemre, a regensek, mint hirlők, pénzt kaptak Angliából és fegyverkeznek, — de ez alig fogja őket megmenteni az oroszok bírvágyától és telhetetlenségétől. Akkor aztán a zavarosban lehet halászni. Hadseregünk tovább nyomul Boszniából Szaloniki felé, — s a mint a boszniai okkupációra ráfogták a mi bölcselnk, hogy ez a Hunyady János politikája, — úgy Szaloniki elfoglalására pedig bizonytalant azt fogják mondani, hogy ez a Pál apostol politikája, ki a Theesszalónika-bellekhez (ma Szaloniki) olyan szép leveleket írt!

— Országgyűlés. A képviselőház ülése márcz. 28-án. A katonatisztek és legénység özvegyeinek és árvaínak katonai ellátásáról szóló törvényjavaslat tegnap részleteiben is tárgyalatott. A ház a honvédelmi miniszter hozzájárulásával a pénzügyi bizottság jelentése szerint fogadta el a törvényjavaslatot. A pénzügyi bizottságnak a törvényjavaslatához csatolt határozati javaslatával együtt. Hoitsy Pál határozati javaslata mellett. A javaslat ellen első szónok Csanádi Sándor volt. Beszédének azon része, melyben az európai újabb államszervezésekre vonatkozólag terjesztte elő saját programját. (Lengyelország egyesítése hazánkkal I. Ferenc József alatt, personal unió alapján Ausztria beolvasztása Németországba) az elnök figyelmzetéseit vonta maga után. Fejérvary Géza b. honvédelmi miniszter a pénzügyi bizottság határozati javaslatát elfogadja s el a vederbizottság módosítását is. Hoitsy Pál és Herman Ottóknak most ülésen tartott beszédével foglalkozott. mire Herman Ottó személyes kérdésben szólalt fel. Dániel Ernő előadó zárbeszédé után Hoitsy Pál a saját határozati javaslata mellett szólalt fel. — Apponyi Albert a részletes vitánál a 36. szakaszra vonatkozólag indítványt terjesztett elő, hogy e szakasz a veder bizottsághoz utatassék vissza új szövegezés végett. — A honvédelmi miniszter kerí a házat, hogy e szakasz maradjon meg az eredeti szövege szerint, a mit a ház többsége el is fogadott. Az ülés végén Fejérvary Géza báró honvédelmi miniszter Meszlényi Lajosnak a szombati ülésen beadott interpellációjára válaszolt a magyar tannyelvű tisztviszának ügyében. A miniszter beszédé, melyben már ismert kijelentéseit megerősítve, nagy zajt keltett és hangjánál fogva, Hoitsy Pált személyes felszólalásra kényszerítette. Meszlényi Lajos nem vette tudomásul a miniszter választát, csupán a kormánypartit több ség fogadta azt el tudomásvételre.

Fejérvary e beszédében elismeri, hogy az egyetemi küldöttségnek adott válasza ha nem egészen szó szerint is, de lényegesen nézve helyen jelent meg a lapokban. Azokra vonatkozólag kik értekezési bizonyítványt nem bírva az egyéves önkéntesi kedvezményt igénybe akarják venni, kijelenti, hogy az önkéntesi vizsgát magyar nyelven is lehetetik, — míg a tisztviszga csak német nyelven tehető le, a

vizsgálóktól azonban nem kívánatik meg, hogy a német nyelvet tökéletesen bírja. Tagadja azt, hogy a hadügyminiszter egy rendeletével megszorította volna a vizsga feltételeit a német nyelvre való tekintettel. A hadsereg egységes vezényeltetére nézve szükségesnek tartja a német nyelvet, kell tehát, hogy a ki tiszt akar lenni, a német nyelvet bizonyos mértékig bírja. Elismeri azon nyilatkozatát, hogy a tisztviszának magyar nyelven való letehetősegit indítványozni nem meri, s az újuság mozgalmát bujto gatók művének tartja. Kijelenti, hogy nem tesz lépéseket az iránt, hogy azon egyéves önkéntesek kik a német nyelvet nem bírvák, a honvédséghez osztassanak be.

Az ülés 11-kor ért véget.

A főrendiház tegnap d. e. 11 órakor tartott ülésében a mentelmi bizottság jelentésének elvetésével 27 szavazattal 25 szavazat ellen Bathányi Elemér gróf mentelmi jogát nem függesztette fel. Megjegyzés nélkül elfogadtattak az 1886. évi közösügyi költségekre a magyar korona országai által pótlólag fizetendő összegről és a közösügyi bizottságok által rendkívüli katonai övintézkedések költségére megszavazott 52.500.000 forintnyi hitel Magyarországra eső részének fedezéséről szóló törvényjavaslatok. Az 1878: XX t. cikkbe iktatott vám- és kereskedelmi szövetség meghosszabbításáról és az osztrák-magyar monarchia általános vámtarifájáról szóló törvényjavaslatok a f. hó 31-kén (csütörtökön) d. e. 11 órakor tartandó ülésben fognak tárgyalatni.

— Belföldi hírek. A kolera. Budapest tegnapelőtt 3 kolera-eset fordult elő, aggodalomra azonban még nincsen ok. — Erzsébet királyné most egyedül lakja a budai királyi várlakot s még e hét végéig a fővárosban marad. — Az egyetemi ifjuság tüntetése Vasárnap d. u. tartotta a budapesti egyetemi ifjuság gyűlését a magyar nyelvű tisztviszga ügyében. A gyűlés Fejérvary honvédelmi miniszter követségét, országos megbotránkozást keltett nyilatkozatát tárgyalta: „Mi művelt tisztteket akarunk, művelt embereket pedig tudnia kell németül.“ — Azt pedig, hogy magyar nyelven történjen a vizsga, azt nem is merem indítványozni felsőbb helyen ha pedig merném, meggyőződésem ellen cselekedném.“ — Ezzel szemben elhatározta a gyűlés, hogy rosszalást fejezze ki a miniszter válasza fölött, s kérvényt nyújt be a képviselőházhoz, hogy a magyar ezredekből magyar legyen a nyelv. A kérvény benyújtására Horváth Gyula képviselő kérk fel. Majd felolvasatott a kolozsvári jogász fiatalág s a soprni ág, ev. theologiai ifjuság üdvözölő sürgönye, melynek elhangzása után Papp Zoltán szavalt a Rudnyanszky Gyula Fekete sárga cz. mult évben a Janszky-ügy alkalmával megjelent költeményét. E szónál: Pusztuljon Ausztria! Chudy rendőr kapitány föluggott s meg akarta gátolni a vers elszavalását. De az ifjuság felkesedése oly nagy merveket öltött, hogy a rendőrkapitány kénytelen volt engedni. A véget érni nem akará eljenzés után Rudnyanszky szavalt a Magyar ifjakhoz cz. költeményét, melynek minden soránál megújult az eljenzés. A költemény elhangzása után a gyűlés véget ért. — Baja város a visszalépő Jankovich Aurél főispánt egyhangulag a város diszpolgárává választotta. — Kizárt képviselő. A zágrábi tartománygyűlés Posilovics képviselőt, a bán megsértése miatt, 30 ülésből kizárta. — Tiszta Kálmán miniszterelnök, mint pénzügyminiszter, a magyar általános hitelbank által képviselt konzorciummal egy, az ötszázalekos papírjaredek egy nagyobb összegének fix áron való átvételéről szóló egyezményt kötött, mely egyszersmind az állam esetleges további pénzükségeit fedezésének biztosítására előzetes megállapodásokat tartalmaz.

— A muszkavezető főispán. Közöltük Majthényi László b. hontmegyei főispánjak az ésszes fővárosi lapokhoz beküldött nyilatkozatát, melyben kijelenti „becsületszavára, hogy bármily polgári, katonai vagy egyéb muszka hivatalnokkal, vagy hatósággal soha semminemű érintkezésbe nem jött s az említett állitást hazug koholmánynak nyilvánítja.“

Ezzel szemben a „Pesti Napló“ tegnapi számában egy levelező arra figyelmeztet, hogy Osten Korff, Paskievics hadseregének emlékiratai a honti főispán ur nyilatkozatait meg hazudtolják. Az emlékiratoknak erre vonatkozó része így hangzik: „A magyar fővezér helyzetének teljes öntudatában nagy sulyt fektetett arra a

körülményre, hogy az osztrák kormány a biztos siker reményében most már talán nem a megtorlás, hanem a békés kiegyezés útján haladva, közbenjárásunk folytán engedményekre hajlandó leend miert is ez irányban Rüdiger és Csodajev tábornokok, nem különben Paskievics herceghez fordultva, békés alkudozásokra hajlandóknak mutatkozott. Azonban a különféle hadtesteknél levő kormánybiztosok, nevezetint báró Majthéyi László az 1. néi, Gaál Ede a 3-iknél, gróf Cziráky János a 4-iknél, végtegróly Degassse Ferencz (Paniutine hadosztályánál) meghívóik nevében oda nyilatkoztak, hogy az osztrák kormány alkudozásokra egyáltalában nem hajlandó, mi különben az osztrák fővezérnek a magyar foglyok irányában tanusított embertelen eljárásából eléggé kitunt.“

Hát már most kinek van igazá? Ha Osten-Korff báró valami ellenzékai pártvezér lett volna Majthényi minta vármegyéjében akkor volna némi okunk kételkedni állitásának hitelességében, — de így már csak megmaradunk — minden tiltakozása dacára is — a főispán ur hazafiságáról eddig vallott nézeteink mellett. Az ország közvéleménye mellettünk nyilatkozik.

Losonczi ról pedig a következő sorokat írják: „A Pesti Napló márczius 19-iki reggeli számában olvastuk báró Majthényi László honti főispán azon nyilatkozatát, melyben hivatkozva több rendbeli okmányokra, a muszkavezetőkkel minden szolidaritást határozottan megtagad.“

Nem vagyunk hivatottak véleményét mondani fentebbi nyilatkozata felett, csak interpelláljuk, hogy akkor a midőn Losoncz polgárai 1849. márcziusban a fekete sárga zászló letépvé, helyébe a nemzeti trikolorat tűzték ki: — akkor amidőn a császári seregek részére megrendelt bakancsokat a magyar hadseregnek szolgáltaták ki, akkor, a midőn a reakció kormányát megtagadva, a losoncz polgárok a magyar kormány rendeleit fogadtatották; és a midőn ezen felhozott bűnlajstromok megtorlására Losonczon, mint a reakció teljhatalmu nemet biztosza, megjelenni akart, és személyének biztonságára egy század Civalard-uhánlunt, egy zászlóalj ceccepirak és egy zászlóalj deutschmeisteret úgy üteg rakétaival rendelt Losonczra, hogy a nemzeti kormányhoz hű polgárokat példásan megbüntesse, — hogy akkor miben járt? Igaz hogy — hála a losoncz polgárok és Beniczky Lajos maroknyi hős csapatának, ki a száma nevé háromszorosan felülmúló elenséget megrohanta, azt megsemmisítette, részben elfogta, a már Gácsról Losoncz felé diadalmas utban levő b. Majthényi László a járhatatlan helyek közé menekült és sok viszontagság után csak harmadnapra vergődött Balassa-Gyarmatra.“

— Az osztrák kvóta-küldött ség megállapodott a magyar kvóta-küldöttség üzenetere adandó válaszában. E szerint az osztrákok megtagadják a határvidéki 2%-os preczipium eljenzését és ezen előleges levonás fenntartása mellett Magyarországra még 34, Ausztriára 66 százalék esnek ezen túl a közös költségekből.

— Külföldi hírek. Izgatás Maczedóniában. Az oláhok, mint egy orosz hivatalos lap jelenti, izgatnak Maczedóniában és pedig oly czéloból, hogy a Maczedóniában lakó u. n. kutzo-oláhokat és albánokat oláhositák. — A bolgár kérdés. Bukarestből azt híresztelik, hogy Bulgáriából kitört a forradalom, e hír azonban még nincs megerősítve s valószínű, hogy csak a román fővárosban tartózkodó bolgár összeesküvők bocsátották világgá — Elfogatások Spanyolországban. Madridban és több vidéki városokban a regenség ellen irányzott összeküvés gyanuja miatt számos egyent elfogták, továbbá elkobozták a hadsereghez intezett forradalmi kiáltványokat. — A Románia-val kötendő kereskedelmi szerződésre vonatkozó tárgyalások Bécsben ismét kezdetüket vették — Az osztrák miniszterek kitüntetése. O Felsőge Taaffe gr. miniszterelnöknek a Szent István-rend nagykeresztjét, Dunajevszki pénzügyminiszternek a Lipót-rend nagykeresztjét és Gautsch közoktatásügyi miniszternek az I. osztályu vaskoronarendet adományozta.

Lipovniczky püspök hagyatéka.
Nagyvárad, márcz. 25.
„P. N.—6.“) A sajtó nagyhatalmához fordulunk segedelemért s azért kérjük, engedje meg becses lapját igénybe vennünk. Ismet a szomorú emlékü Lipovniczky István püspök ügyével kell foglalkoznunk — de nem mi va-

gyünk okai — hanem a kormány, a mely a kérdést ujabban szövegre hozta. Tudvalevő Ugron képviselő ur interpellációjából és az azokra adott kormányfeleletekből: hogy Lipovniczky halálakor majd 100,000 frt adóhat ráik maradt, mely egy megnyert ellenkötetlenség beszámítása folytán 84,000 frtra apadt. Az uredesek alatt egy a káptalan mint az átvevő miniszteri biztos, Boney ur, erélyesen tiltakozva a fenti hátralek behajtása ellen, a pénzügyi kormány elhallgatott. A mint azonban ő Felsege boldogult Ipolyit kinevezte a kormány azonnal megindította az akciót, de Ipoly még erélyesebben tiltakozván, sőt megpüspöki méltóságának letételével is fenyegetőzött — a kormány ujabban elhallgatott. Most azonban, hogy Ipolyi oly hamar elköltözött, a kormány megragadta az alkalmat és az ügyet oly erélyrel vette újra kezébe, hogy már a végrehajtást is elrendelte. Hogyne? hisz ez a legkedvezőbb pillanat, a püspökség uredésében, a kit e püspöki helyre kineveznek, annak el kell vállalnia a 84,000 forintot annak tetejébe, hogy a Lipovniczky által elköltött övadeképenkből, épületromlásokból és előleges erdőeladásokból mintegy 160,000 frt teher és megróditás vár a kinevezendő püspökre, akinek mindezek fedezésére a Lipovniczky hagyatékából alig jut 20,000 forint. Ezen kívül a kormányilag engedélyezett kölcsönök törlesztésére, vizsabayozási folyó kiadásokra is lesz vagy 24,000 forint évi kiadása. Hyen perspektíva előtt állva, jól teszi mindegyik, ha jól meggondolja, hogy mire vállalkozik? Különbön a súlyos helyzet, melyre ime rámutatnak, egyenesen a Tisza-kormány általános demoralizáló hatásának kifolyása. A községeknek, mely a részletekbe beavatva nem lehet tartozom ennek indoklásával és azt következőkben adom elő.

Nem titok nagy Biharmegyében senki előtt, hogy itt a Tisza kormány főkörtése az elhalt Lipovniczky püspök volt. Emlékezetesek a püspök azon szavai, melyeket akkor mondott, midőn a megye különben nepszerű alicpanja, Csanády ellenében elbukott: „hogy meg én nyolcz kormányparti képviselőt választattam, — ugymond — addig csak ket kerületet bíztam a megyere s azt sem birta megtartani. — A püspök ezen saját szavaival akartam kifejezni az ő érdemeit, melyek a hatalomhoz teljes erővel ragaszkodó és a szavazatokert mindent eladó kormány előtt oly nagyok voltak, hogy a kormányelnök nemcsak haladó vizitit tett a püspöknek, hanem 1878-ban, mikor már mindenki biztosnak tartotta, hogy a püspök a szekesztrumot el nem kerüli, mert a káptalan 105,000 forint törzsvagyvonn előtéseert szorongatta — ezen bajt oly szepen elsimította pedig ha a szekesztrum elrendelték, akkor a mai szomorú állapotok he nem következnek.

A kormány — nem akarván erősebb jelölt használni — alig kvalifikálható eljárását ni sem jellemzi jobban, mint az a legujabb találmánya, miszerint az elhalt püspököt az adóhöztes elmulasztásáert most maga a kormány igyekszik igazolni, mikor azt feleli a káptalan tiltakozására, hogy az elhalt püspök korlátolt jövedelméi mellett csakugyan nem volt képes az adót fizetni. Hanem a ki ezentul lesz, az má képes lesz, hogy a folyó adón felül még a Lipovniczky hátralekát is fizesse. Ez azután a logika!

Az 1881 dik évi 26-ik t. cz. 27-ik szakasza minden felremagyarazást, vagy csavarást kizáró módon megszabja, hogy az illeték egyenertek a vagyon elvezetere jogosított sze-

mely — javadalmas — által saját haszonelvzetének időtartamához képest fizetendő. Szükséges-e ehhez még magyarázatot adni Menjünk tovább! Az 1881-ik 34-ik t. cz. 28-ik szakasza azt rendeli, hogy az illetékegyenertek az egyenes adók módjára évnegyedi részletekben rovandó le. Lássuk már most, mit rendel a törvény az egyenes adókról. Ezekre az 1883-ik évi 44-ik t. cz. 39. szakasza azt rendeli, hogy az egyenes adók negyedevenkint az évnegyed közepeig fizetendők; ugyanezen t. cz. 48-ik szakasza a fizetési halasztásokról intezkedik s azt mondja mindjárt a második ki-kezdésben, hogy halasztás csak feleli időtartamra, de legfeljebb az adóvegeiig adható. Azt is mondja meg ugyanezen szakasz egy másik bekezdése: rendkívüli esetekben a pénzügyminiszter — de csak a törvényhatósági közigazgatási bizottság meghallgatása után az év végén tul is terjedhető fizetési halasztást adhat.

No már most! — itt nem tud senki arról, hogy a pénzügyminiszter egyetlen egyszer megkérdte volna a közigazgatási bizottságot, — és ha nem hogyan történhetett akkor, hogy az elhalt Lipovniczky István püspök 1881-ben 5000 forinttal, 1882-ben már 25,000 frttal, 1886-ban már 32,000 frt al, 1884-ben meg már éppen 50,000 frttal maradt hátralekban. Annyit megengedek, hogy a pénzügyminiszter adhatott a néhai püspöknek haladeköt — de nem a törvény által előirt eljárás alapján t. i. a közigazgatási bizottság meghallgatása után hanem a maga felkérésére. Mert a közigazgatási bizottság szem előtt tartva az évenkint fokozatosan emelkedő hátralekakat, a maga felölésege ezetében nem hiszem, hogy a halasztást merté volna javasolni, főleg 1884-ben mikor oly nagy összegről volt szó, és a püspök testi állapotának hanyatlása köztudomásu volt.

Visszaterek újra a törvényre, mely azt mondja: rendkívüli esetekben: nagy hiba, hogy egyket például legalább nem illusztrálta hogy mely eseteket tart rendkívülieknek, mert itt senki sem tud arról, hogy az elhalt püspököt 1884-ben valami rendkívüli csapás érte volna. Ah pardon, hát a követválasztás nem rendkívüli s nem elég nagy csapás volt az elhalt püspök penztarára; és erre kell gondolnunk akkor is, midőn azt az abszmisságot olvassuk, hogy egy adótot az adó nem fizetéseert maga a pénzügyminiszter mentetet azzal hogy jövedelméi megcsökkenek.

De végzünk komolyan! Ha a kormány a saját maga által megalkotott törvényt ő maga megtartja s annak megtartására felügyel, s az elhalt püspök adóhátralekaira s általában az egész gazdálkodására nem annak kortes érdemein és a saját ujjain át néz: ez a szomorú esemény be nem következik; hogy bekövetkezett egyedül a kormány buncé. Hát most Pál büneert Peter lakoljon, ez nem igazság és azert az érdekeltek méltán elvárhatják a pénzügyi közigazgatási bíróságtól — hogy mint független fórum igazságot szolgáltasson. x-y.

Orsz. ipartestületi gyűlés
Az országos ipartestületi értekezlet előkészíti a bizottságának felhívása folytán, a debreczeni iparos kör által 1887. Március 25. 26. 27. napjain Budapestben megtartott országos ipartestületi értekezlet elé kitűzött 2-ik pontjára tett előadói javaslat, Grünvald József előadó magvas és alapos készütségre való dolgozata, így hangzik:

— Arcaik oly haloványak, Amde fényes szemök lángja, Az még most is haragot szór... „Jesze Polska nie zginela!”
Föld megdöbben harci zajtúl, Vízszökellőnek habja zajdul, Megreszket a zsarnok ellen A fölkeltő vészmarajtúl. — A fehér sas büszkén batran Száll a legbe, a magasba, Tolla fénylik, szárnya csattog... „Jesze Polska nie zginela!”
Hős királyok, nagy vitézek, Kik alusznak lent a sírba, Kóporsójuk födelére — Os dicsőség van fölírva, Elhagyják a siri házat, Kezekben eles szablya, Villogásuk azt jelenti: „Jesze Polska nie zginela!”
Báthory felkötö kardját, Zordon éjszak retteg tőle: Zászlaján a jelszó most is: „Soha hátra! Csak előre!” Maczejovszk felé tör Kóscsiuskó hős csapatja... „Non est finis Poloniae!” Jesze Polska nie zginela!”
Isten szeme: a fényes nap Mosolyait rájók szórja, Fegyverüket Isten védi, Ó vezérli és megóvja! Fölragvóg még a Vávele A szabadság napsugara, Kivirágzik a tarolt táj... „Jesze Polska nie zginela!”
Leng a zászló, harsog a kürt Győzelemről, győzelemre,

Tisztelt ipartestületi országos értekezlet. Az ipartestületek országos értekezletébe való megalakításának akadályai, s azoknak mikénti elhárítása, tekintettel főleg oly iparos központokra, mint: Debreczen, Kolozsvár, Maros Váshely, Újvidék stb. kérdése tárgyában, a II országos iparos gyűlés központi bizottsága az országos iparegyesület ipartestületi szakosztálya és a fővárosi iparos-kör képviselőitől alakult előkészítő bizottság nevében a debreczeni iparos kör javaslatára, illetve javaslatának a mai napra elbírított értekezleten való előterjesztésére felhivatván, van szerencsenk — a jelzett kérdés tárgyában kidolgozott — javaslatunkat a következőkben előterjesztani.

Legyen szabad azonban, mielőtt megbízatásunkhoz képest a kérdéses — javaslat előterjesztését eszközölnénk, a debreczeni iparos körnek a jelen ipartestületi értekezlettel szemben elfoglalt álláspontját általában körvonaloznunk, valamint különösen azon irányelvek megismertetnünk, melyek a javaslat kidolgozásánál mervadók voltak.

A debreczeni iparos-kör az előkészítő bizottsághoz intézett átiratában kifejezést adott annak, hogy a jelen ipartestületi országos értekezlet egybehívását most nem tarthatja időszereznek; s e kijelentést indokolta azzal, hogy bár az értekezlet napirendjére kitűzött kérdések egyrésztények aktualis voltak el smeri, azonban az ipartörvény meg sokkal rövidebb keletű, semhogy hiányait minden irányban felismerni lehetett volna.

Másrészt, nem volt szándékunkban az értekezlet célzetszerűségének kérdését vitatni, s csupán annak kijelentésére szoritkoztunk, hogy habár az ipartestületek országos értekezletét még időelőttinek kell is tartanunk, mindazonáltal, ha az előkészítő bizottság meghívott szaktestületek beérkező nyilatkozataihoz képest az országos értekezlet megtartását elhatározná: az iparos-kör nem zárkózhatik el a mindenesetre megtisztelő meghívás elől, magat képviseltem, s a felkért javaslatot előterjesztani fogja.

A mi a tulajdonképeni kérdés tárgyában elfoglalt álláspontját illeti, erre nézve ki kell jelentenünk, hogy az ipartestületi intézmény jelen alakjában és szervezetében — minden irányban életrevaló és életképes intézménynek nem mondható. Indokolni fogjuk ez állításunkat részletesen és körülményesebben; de a kérdés tüzetes tárgyalása megkivánja, hogy e tárggyal összefüggésben levő, s attól nem választható egyéb dolgokra is kiterjesszük, sőt hogy indokainkat szilárdabb alpra fektessük, szükséges, hogy nemely az ipartörvény alkotását megelőző eseményekre visszapiantást tegyünk, azon sorrendben, a mint azok köztudomás szerint lefolytak.

A hazai iparosok ugyanis az 1872-ik évi VIII-ik törvényczikk revidióját évek soran át követelték. Ezen hangos követelést indokolták főképp azzal, hogy a kézműiparnak az országban állítólag tapasztalható hanyatlása első sorban azon állapotnak tulajdonítható, a melyet az említett törvényczikk előidézet. Az iparszabadság a hangzatosított nézetek szerint nem volt viszonyainknak megfelelő; nálunk az iparszabadságon nyugvó ezen törvény a kellő feltételek hiányában az egyes iparosokat egymástól elszigetelte; kellő szervezet hiányában mindenki a fektelen szabadság mellett magára lett hagyatva; kellő felvilágosodottság hiányában a szabad társulás előnyeit senki nem használta fel s így a kézműves a jelen korszak alatt amugy is nagy előnyöket élvező vállalkozás és tüke ereje által mindinkább

Lengyel s magyar együtt csapnak Buszke sasként az ellenre. — Micskiewicz lantja zendül: Testvér a testvért nem hagyja! „Egy a lengyel a magyarral!” „Jesze Polska nie zginela!”
Az oroszszal, a némettel, Hogyha mi csatára szállunk; Visszanyerjük, visszavivjük Elkobozott szabadságunk! — Hadd zendüljön hát a hősdal, Föl az égig törjön hangja, Onnan jöjjön rá a visszhang: „Jesze Polska nie zginela!”

A nagytiszteletű ur leánya.
— Elbeszélés. — Szobathy Jánostól. (Folytatás.)
— Valóban én sem reménylém... szolt a főhadnagy még mindig teljes zavarban — Es sajnalom, hogy éppen távoznom kell, de az idő kesőre jár s nem maradhatok tovább. — Isten önne! Könnyed fejbicezteséssel üdvözölve a főhadnagyt, Luizához fordult. — Édes Luizám légy szives vitesd le csomagjaimat a kocsiába, a mely már előállt. — De édesem mért sietsz, hisz még korán érsz haza! mondá szinlelt sebeséggel a kedves barátón. — Még nem haza megyek. — Atyám Szamosdon vár reám, hol völégnyemet van meglátogatni. — Ah, Margit kisasszony menyasszony? — kérde megdöbbenést mutatva a főhadnagy. — Hát ön nem is tudta? — Válaszolt Margit mosolygva. Már fél éve, hogy menyasszony vagyok s pár hó múlva leend az esküvőm.

hátterbe szorult és sok esetben tönkrement. Ezek voltak általánosságban a törvény revidiójának szüksége mellett felhozott indokok, melyek következményeikben a — munka és keresetszabadság korlátozására irányultak de az iparosok kívánalma legfőbbképen két említésre méltó mozzanatban nyilvánult. — Egyik volt a kepesítés kimondásának kérdése, a másik az általánosan kötelező társulatok törvénybe iktatása.

Miképen teljesült az érdekelte iparosok kívánalma, ma már tudja mindenki. A mozzalom hatása alatt megalkottatott a törvény. — Az erdemények melyek az iparszabadság-ellenes áramnak tetettek, csak látszólagosak. — S a mit az ipartörvényben unjak nevezni mégis lehet, az a kepesítés s a testületi intézmény. Oly alakban és módon ervényesültek-e ezen reformok, mint a miként azokat a hazai iparosok kívánta? Felelet: nem.

Nem czelünk de nem is feladatunk ezuttal beható bíralatot adni arról, helyes volt-e az, a mit az iparosok kívántak, hogy vajjon szittett volna-e a létező bajokon az a körülmény, ha a kormány — törvényhozás ezen kívánalmakat teljesíti, — mi csak kiemelné kívánjuk, hogy az iparosok óhajait a kívánt alakban és módon teljesítse nem lettek.

A kepesítésnek ellenben kimondása az iparosok általánosan panasolt helyzetén nem segített. Korlátozta ugyan következményeiben a termelőket, de nem védelmezte a nagy ipar ellen, a gyár-ipar ellen ennek fölényet és túlhatalmát egyáltalán nem elleasulyozta, de nem is elleasulyozhatta. — Hanem igenis, védelmezi e reform az iparost, saját iparos versenytársra ellen.

Kívánta továbbá a hazai iparos osztály, hogy iparosok itéljenek ipartörvényekben, vagy legalább a polgári hatóság oldala mellett legyen iparosokból álló véleményező szaktestület, melynek véleménye nélkül partatlan igazságos ítéletet hozni nem lehet; hogy az — iparral foglalkozók közös szakérdekeiknek előmozdítására oly kötelező ipartársulatokhoz szervezessenek, melyek az iparral foglalkozók szeszességét felőleljék és melyek keretéből magát egy iparüző sem vonhassa ki, és pedig az irányban, hogy a s aknabeli kiképzést valamint a készülő iparosok szellemi és erkölcsi nevelését a létesítendő ipartársulati szervezet utján hatályosan előmozdíttani és ellenőrizni lehessen. Folyt. köv.

ELŐFIZETESI FELHÍVÁS
»DEBRECZEN«
politikai, társadalmi és közgazdasági hírlapra.
Április 1-én új évnegyed kezdődővén felhívjuk azon t. olvasóinkat, kiknek megrendelése lejárt, az előfizetés megújítására.
A „Debreczen” megjelen naponkint pen-tek és vasnapon kivételével
Előfizetési árak egy helyben mint vidékre:
Félévre 5 frt.
Nyegyedévre 2 fr 50 kr.
Hirdetések a legújtanosabb árak melé a kiadóhivatalban vételek fel.
Szives bizalommal felkérjük tehát a n. é. közönséget, hogy az előfizetési penzeket hoz- zának mielőbb beküldeni sziveskedjenek, ne- hogy a lap küldésében fennakadás történjek.
Előfizetéseket és hirdetések a lap részére Debreczen (főpiacz, Sz. Nagy Károly ház) Ku- tasi Imre nyomdájába küldendők. Helyben elő- fizethetni Telegdi K. Lajos és ifj. Csathy Károly urak könyvkereskedésében is.
A „DEBRECZEN” kiadóhivatala.

A főhadnagy összeszorított ajkkal nezett Margitra, ki hirtelen bucsut véve rokonaitól, a főhadnagyt tekintet sem melatva, a lépcsőn lesietett, beült a kocsiába s többit vissza sem tekintett az elhagyott rokonokra, kik még sokáig integettek a vágató kocsiában ülő leány után.
Margit a mint a kocsi becsapta rá a nagy hintó üvegajtáját, a párnára hanyatlott s keserves zokogásba tört ki... Fel volt háborítva lelkének s szívének nyugalma, a behégedt seb föl lett tépve s az újra vérezi kezdett.
Nyugodt kebleben a legszörnyűbb vihar tört ki s i tőzotató kinokat állott ki.
Mért kellett annak az embernek ismét utjába kerülni? Miért éppen most, midőn már a feledésnek adta át emléket s mikor szíveben azt a helyet, melyet egykor ő foglalt el, magá birja s mikor boldognak kezdte eruzni magát azon tudattal, hogy távol a nagy vilá- g zajától, szerény családi körnek lesz boldogito- ja.
Ah, de most erzi, hogy azt az ember mégis sokkal jobban szereti, mint hívé. Erzi, hogy e találkozás végzetserű lehet életére, boldogságára.
De nem esik kétségbe A multat elte- mette, nem szabad annak kijönni behantolt sírjából. Gábert megcsalni, elhagyni bűnök tekinté s ősz atyjának szelid vonásai tuntek föl lelkében, ki veltelen örömet taláta az ő frigyében.
Lelkét és szívet megerősítve, letörölve arczáról a könnyet s teljes nyugodtsággal nézte a viruló tájat.
Szamosdra érve, jó kedvet erőltetett és sem Gábor, sem a nagytiszteletű ur nem vet- tek észre, hogy egy óra előtt, mily szörnyű kinok gyötörték a szegény leányt.
(Folyt. köv.)

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.
Lengyelországi emlékek.
(Versfűzék.)
— Irta: Kósa Barna.* —
„Jesze Polska nie zginela!”
Kizöldül a temető is, Kikelet ha száll a tájra, Szep leánykent mosolyog a Tarka rétnek vadvirága. — Meg a sírban is van élet, A halálnak nincs hatalma, Kóporsóból élet tör fel: „Jesze Polska nie zginela!”
Reng a Kárpát bős vihartól, Krivan ormán zug az orkán, Földet-rázó csatadal zeng Az üvöltő vihar torkán, — Fergetegnek harsónája Memydörögve hangoztatja: „Nincs még veszve Lengyelország!” „Jesze Polska nie zginela!”
Csöndes este, a midőn az Estharangzó lágyan csendül, Leigazott lengyel földön Almot adó, siri csend ül: — A szellő, mely titkon röpdes, Azt suttogja, azt zokogja: „Még a sírban is van élet” „Jesze Polska nie zginela!”
Osztrolenka bus sírhalmi Fjfelelnek meg-megnyílnak, Hősi árnyak kelnek sorra Oléből a nema sírnak,
*) Felolasta Zilahy Gyula a debr. felolv. ké; márcz, 28-iki estélyén.

HELYI
* Olvasóink
ápril-juniusi évnegyed hetsége, hogy e háró menyeket fog regisztr, melyek hazánk belelele lemre nézve is korsza Nem lehet tudni, hogy egy világháboru, nem szerepe leend monar nagy tragediában, bar rep akkor is, ha csup occupáció, a Salonich landjával elégszik meg szöben állun képviselőv, a melyek anna bek, mert a ké mártó éves időt tartnak meg. A me- nak ez feladata lehet, események és lapunk, lensegi part közlönk, vesz a küzelemben es hogy szavat fölemlje macsolja. E mellett — mint a szerkesztő Barna és Szombi igyekeztek és képesse- azon, hogy a lap (m- együtt) ezentul is ele- képezzé e város társadalmi e- gyen ezentul irányban fű- ós zinte taná- só közönsége irodalmi színvonalon áll- son. Ez évnegyedben T- telenmi magvas cikksor- lelkesen és szepen meg- nyi Emil gyönyörü költ- zöltek a legkiválóbb 50- punk számára írtak, k- engedtek át eredeti kö- kező, részben helybeli- Emil, Bay Ilona, Béka- tanint, tanár, gr. Csák- tornyai Lajos, Lily- Kálmán, Kósa Ede, Margitai Gyula, or- zsei Ernő, Molnár, Nagy Pál, foisk. taná- lázs, orsz. gy. kepr., dr- tanár, Rónaszó E- Sajó Endre (moszkvai- Gerő, Szűcs István, tagja, Thaly Kálmán o- Irma, Ugron Gábor, még szamosan. A város- való tagjai kerestek fel lap- szólalásajkkal. A lapunk- és a netekkel (r. e., r. e. a- tangkóró, Gili B- S. Egy képvisel- találkozni fognak lapunk- tehát oly nevsort, a min- sem cisekedhetik s a leg- nyöknek is dicséretére p- punkat ujjal a n. e. kö- mébe ajánljuk, igerjük, ez évnegyedben sem fog- menyiben tölnk függ- és gyarapodni — Tort- küzelemb heveben táma- szór méltatlanul — m- önerzettel állíthatjuk a- küzelembet nem kerest- gyedünk örömet. Mert- nem esznek harcából- néha megengedhető, de- mes maliczai teren- most már a késgé- soval és kivált — sarra- föld, hogy állasz anya- ügyész utasítják rád, h- szeretteid nevé, aztán- ják nyilvánosság ele és- nak elő jó (?) példav- voltak abban a fényes k- váltak tárhazaiva. Mi így- d ő i nem vagyunk, nem- támadott elvégre is ugy- exsistenzciáját, becsüle- megtamadták. Boldog k- távolságból mulats (ha- kakas-tiadalok felett!)*
* A városi ga- e hó 31-én, csütörtökön roshaza nagy tanácssterm- tathai.

MOLL SEIDLITZ POR

Tavaszi gyógyítás.

Nyári gyógyítás.

Őszi gyógyítás.

Téli gyógyítás.

Csak valódi, ha minden dobozon a gyárjegye egy sas és MOLL A. sokszorosító czég nyomata látható.

Ezen porok gyors gyógyhatása makacs gyomor- és bélbetegségek, emésztési nehézségek, altástbajok, gyomorgörcs, dugulás, májnyj, vértelulás, aranyér és a legkülönbözőbb női betegségek ellen évtizedek óta folytonosan tövekedő elismerésben részesül. — Egy eredeti doboz használati utasítással 1 frt.

Raktárak Magyarország minden nevezetesebb gyógyszer-tárában. Csak Moll-féle készítmény kérendő.
MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító, Bécs, Stadt. Tuchauben 9.

Naponta szétküldés utánvét mellett. 2 doboznál kevesebb nem küldetik.

Köszönőírat MOLL A. urhoz Bécsben.

Ülő foglalkozással fogva az ön Moll-féle Seidlitz-porai igen jó hatást gyakorolnak; ismerem ezt egyszer s mindenkorra s Szvánok érte szívélyes „Isten fizesse meg”-et; ezek a gyomrot jóvá és főt könnyűvé teszik.

Tisztelettel

Steinko Ján. F. lelkész Honnetschlag-ban.

MOLL-FÉLE FRANCIA BORSZESZ ÉS SÓ

Legjobb bedörzsölő szer **köszvény, csusz** és minden meghűlési betegségek ellen.

Csak valódi, ha minden üveg MOLL A. védjegyét és aláírását viseli.

Köszvény, csusz, mindennemű testszagadás és bémulással; bürogratás alakjában minden sérelem és sebnél, daganatok gyuladásánál. Belsőleg vízzel vegyítve rögtöni rosullét, hányás, kolika és hasmenésnél.

Egy üveg ára használati utasításai 80 kr. o. é.

Raktárak az ország minden nevezetes gyógyszer-tár és ásványaru kereskedésben. Csak Moll-féle készítmény kérendő.

MOLL A. gyógyszerész cs. kir. udvari szállító Bécs, Stadt. Tuchauben 9.

Elismerés MOLL A. gyógyszerész urhoz Bécs.

Kitűnő Moll féle francia borszesz és sója vidékemen hihetetlenül működik.

Küldjön nekem 50 üveggel, mivel az emberiség segítségére készletet óhajtok tartani magamnál.

Mély tisztelettel

Hornof, lelkész Micholup-ban

BIZTOS KERESSET.

Minden szorgalmas egyén egy jól jövedelmező képviselőség atvétele által tisztességes módon naponta 5 — 0 frtot kereshet. Mint mellékereset is bárki nek alkalmas; ügynökök a birodalom összes város- és helységeiben magas jutalek mellett felvétetnek. Ajánlatok intézendők „La Confidenciac” kereskedelmi irodához Budapesten.

A debreczeni cukorgyár

felszámoló bizottsága tudomásul hozza, hogy részvényenkint 40 forint mint 4-ik részlet visszafizetést teljesít, ezen összeg az illető részvény elő-mutatójának a gyári pénztárnál f. é. április 1-től kezdve ki fog fizettni. Ugyanazon alkalommal fognak a termény- és áruaktár részvényei is kiosztatni, illetőleg a visszafizetésbe beszámíttatni, melyek a cukorgyár részvényeseiből alakult csoportja által jegyezve lettek.

A felszámoló bizottság.

270. tk.
1887.

III.

Arverési hirdetményi kivonat.

A h-nánási kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nánási ref. egyház végrehajthatónak néhai Oláh András örökösei, Oláh András Klára, Antal és Sára végrehajtást szenvedők elleni 150 frt 57 kr tökékövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében a nánási kir. járásbírószág területén lévő nánási 1040 sz. alatti tjkvben A. I. 1069. hrsz. házra 200 forintban, ugyanazon tjkvben A. I. alatt foglalt ingatlanokra együttesen Ujvárosi Erzsébeth haszonélvezeti jogának terhével 492 frt a nánási 7846. sz. tkvben foglalt 16782. hrsz. ingatlanra 92 frt, ugy a tedeji 263. sz. tkvben 274. hrsz. alatt foglalt legelőből 1 hold illetőségre az árverést 31 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi április hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor e bíróság hivatalos helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át — vagy készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfo-ly a m m a l számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénz-nek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt át- szolgáltatni.

Kelt H. Nánás 1887. évi márczius hó 1. napján.

A h-nánási kir. járásbírószág mint telekkönyvi hatóság.

Dr. Belus
kir. alj.-biró.

Kitűnő lugastanak alkalmas 3 méter hosszú akácza valamint kész akácza szállókaró nagymenyiségben eladó.

Értekezhetni és megtekinthető csapó-utca 359. sz. háznál.

82. szám.

ÁRJEGYZÉKE

az „ISTVÁN” gőzmalom készítménynek. Saját raktárában.

Árak ausztriai értékbe:

Kötelezettség és engedmény élkül készpénz fizetés mellett. Zsákkal együtt.

AB. Asztali dara nagy és aprószemű	17.50
C. Szinte középszerű	16.80
0. Királyliszt	17.20
1. Lángliszt	16.80
2. Montliszt	15.20
3. Zsemlyelisz 1-ső rendű	5.60
4. 2-od	15.20
5. Fehér kenyérlisz 1-ső rendű	14.80
6. Szinte 2-od	14.20
7. Közép kenyérlisz 1-ső	13.80
8. Szinte 2-od	13.20
8 1/2. Barna 1-ső	12.40
8 1/2. Szinte 2-od	9.40
9. Lángliszt	7.60
10. Veres liszt	4.40
11. Finom korpa zsákkal	4.40
12. Durva korpa zsákkal	9.40
Simán őrlött liszt zsákkal 4 75. kg.	9.40
Dara és liszt 25 kl. zacskók. 100 kl. zacskóval együtt 60 krral drágább	
Debreczen, 1886. sep. 30	
A zsákok súlytartalma — teljsuly tisztasulynak véve:	
A. B. C. 0 — 9 számig 25 és 85 kilo.	
10 11. 12. 50	
Sima liszt	75

HAMBURG-AMERIKAI POSTAHAJÓZÁSI RÉSZVÉNYTÁRSULAT

Közvetlen postahajózási Hamburgból Newyorkba minden szerdán és vásárnapon. Hávrebol Newyorkba minden kedden. Stettinből Newyorkba minden 14 nap alatt. Hamburgból Nyugatindiaába havonként háromszor. Hamburgból Mexicoba havonként egyszer.

A társaság postahajói kitűnő ellátás mellett mind a hajószobákban úgy a fődélelkezésben elhelyezett utazóknak is a legkedvezőbb utazási alkalmat nyújtanak.

Vezénylő megbízott Prágában Venczelter 15. sz.

KÖNYV- és KÖNYOMDAI-MUNKÁK FELVÁLLALTATNAK.

KUTASI IMRE KÖNYV- és KÖNYOMDÁJA

Debreczenben, Főpiacz Sz. Nagy Károly ház. Ajánlja magát mindentéle

KÖNYV- és KÖNYOMDAI MUNKÁK

gyors és pontos elkészítésére; elvállal; tankönyveket, hirlapokat és folyóiratokat minden nyelven, et bor- és árlapokat; díszműveket arany- ezüst és szinnyomatban; a törvénykezéshez megkivántató * ROVATOZOTT IVEKET; * díszes egybekelési- és látogató-jegyeket.

Szóval a nyomdászathoz tartozó megrendelések gyorsan és hibanélkül, a legjutányosabb árban eszközöltetnek.

A papir gyári árban számíttatik. HIRDETÉSEKET a kiadásomban hetenkint ötször megjelenő „DEBRECZEN” cz. hirlapban legolcsóbban számítva közlések.

DEBRECZENBEN, Főpiacz SZ. NAGY KÁROLY ház.

1887. Nyomatott KUTASI IMRE könyvnyomdájában.

1887. XI

Előzetes kiadás...
Egyes szám 5
A lap szellemi tartalma...
Egyes szám 5

A hadsereg

(K. B.) Ez szeritlenebb ember...
b. Fejérvári...
ter. Hiába biztat...
csükket, a honvéde...
lőle a volt osztrák...
összeegyeztetni a...
Az egyetemi ifjusá...
gett hozzá, mely a...
hez tartozó egyéve...
rul is lehetségek...
védelmi miniszter...
laszt adott, mely...
kozást kellett s...
egyetemi ifjuság t...

A képviselő...
a Meszlényi Laj...
leve, a honvédelmi...
dolgot. Elismerte...
melyet az egyetemi...
adott, a lapok lei...
de mentegette mag...
nem tulajdonított...
magyaráltak. E me...
veset ért, a csorbá...
miniszter hazafiság...
kiközösölni.

A honvédelmi...
van, hogy a közös...
sikeres működésére...
sége az, hogy a v...
legyen. Felállítja...
történnék akkor...
számára magyar, a...
cseh, a lengyel er...
az oláh és tót ez...
tót vezényleti nyelv...
miniszter ur nézele...
bel-torna lenne. D...
niszter ur azt, hogy...
vény szerint nem...
egyszerusmit magyar...
ország, mely egyje...
val, óriási áldozatok...
ritás azt követeli...
ezredék német, a...
pedig magyar nyelv...
igy tehát nagyon...
hogy a tisztí vizsg...
tehető legyen.

A hadsereg sike...
nem szolgálja a két...
gátul. Hiszen midé...
hadak 1686-ban B...
visszafoglalták, hétf...
nyelv, — és mégis...
nemesség is magyar...
tette meg Maria Ther...
ját, míg az osztrák...
volt a vezényszó. Va...
ség, mely a honvéde...
gása szerint a köz...
szitő része, ma...
és mégis, midőn nagy...
kalmával a honvéds...
gel együtt működik...
semmiféle akadályul...
működésre nézve. A...
rul fogják vezényelni...
abból, ha az összes...
nél magyar lenne a...
Erre nem felelt...
ter ur, a ki lehet vit...
gikában ugy látszik...
A honvédelmi mi...
járatlanságának fény...
következő nyilatkozata...
vajjon a francia had...
németül akarja letenni...
gednek-e azt? — T...
engednék meg, hisz...
áll közösgyes viszony...
mint mi Ausztriával...
eset, hogy egyik állam...
mög nyelv tekintetében